marginalskatten, der nedsættes i »Ny kurs mod bedre tider«, kan den samlede løndæmpende effekt være undervurderet.

Spørgsmål 76:

Hvordan kan det være, at regeringen ikke henregner den skærpede aktie- og ejendomsbeskatning til erhvervslivets forøgede skattebetaling og dermed erhvervslivets omkostninger i »Ny kurs mod bedre tider«?

Svar:

Den øgede aktieavancebeskatning vil alene berøre aktieavancer hos personer. Aktieavancer i selskaber er i dag fuldt skattepligtige.

Aktieavanceebeskatningen vil betyde en øget skattebetaling hos husholdninger med en aktiebeholdning af unoterede aktier eller med en beholdning af børsnoterede aktier til en værdi på over 100.000 kr. Regelændringen vil herved ikke umiddelbart påvirke erhvervenes resultatopgørelse.

Ejendomsavancer har tidligere for alt andet end ejerboliger været beskattet ved salg inden for de første 7 års ejertid. Efter de nye regler vil ejendomsavancer ved salg af sådanne ejendomme altid være skattepligtige helt eller delvist. Efter 9 års ejertid skal 70 pct. af avancen beskattes som kapitalindkomst.

Erhvervsvirksomheder kan ved salg af fast ejendom modregne fortjenesten herfra i anskaffelsessummen for en ny ejendom, såfremt der ikke er tale om en udlejningsejendom. Erhvervsvirksomheder har hermed adgang til at skyde avanceskatten foran sig.

Det samlede merprovenu ved ejendomsavancebeskatningen er opgjort til 100 mio. kr. Den umiddelbare erhvervsbelastning vil som følge af skatteydskydningsmuligheden være meget begrænset, hvorfor avancebeskatningen af ejendomme ikke er medregnet i bilag 4 i »Ny kurs mod bedre tider«.

Spørgsmål 77:

Hvorledes vil underskuddet på statens finanser og skattetrykket udvikle sig frem til 1998, såfremt arbejdsløsheden mod forventning forbliver uændret?

Svar:

Udviklingen i underskuddet på statens finanser og skattetrykket i en situation, hvor arbejdsløsheden mod forventning forbliver uændret frem til 1998, afhænger i høj grad af, hvilke faktorer der er årsag til udviklingen.

En sådan udvikling vil f.eks. kunne realiseres gennem en kraftig nedbringelse af de offentlige udgifter. Herved vil statsfinanserne blive forbedret, men regeringen vil ikke dermed have løst den opgave, den har sat sig for at løse, nemlig at nedbringe ledigheden.

Såfremt udviklingen kan henføres til svigtende privatforbrug, kan der henvises til svarene på spørgsmål 70 og spørgsmål 71. Her fremgår det af tabel 2, at forbrugskvoten skal falde kraftigt for at fastholde ledigheden på sit nuværende niveau, hvis lavere forbrugskvote er årsagen til lavere vækst.

Ved at se på det såkaldte status quo-forløb i kapitel 5 i »Ny kurs mod bedre tider« er det muligt at danne sig et indtryk af effekterne på statsfinanserne og skattetrykket frem til 1998, såfremt regeringens udspil ikke gennemføres, og såfremt arbejdsløsheden er nogenlunde uændret.

I status quo-forløbet er ledigheden i 1998 på 318.000 personer, hvilket svarer til ledighedsniveauet i 1992. Status quo-forløbet medfører i 1998 et skattetryk på knap 49 pct. og et DAU-underskud på omkring 1,5 pct. af BNP. Ved gennemførelse af regeringens politik ventes skattetrykket i 1998 at ligge på godt 47 pct., og DAU-underskuddet ventes – som i status quo-forløbet – at ligge på omkring 1,5 pct. af BNP.

Spørgsmål 78:

Hvordan forestiller regeringen sig, at alene en reduktion af marginalskatten finansieret ved belastning af erhvervslivet, grønne skatter samt en bruttoskat skal kunne muliggøre en nedbringelse af arbejdsløsheden til langt under 200.000 personer i år 2000, når man ikke tager fat på at løse de grundlæggende strukturproblemer på arbejdsmarkedet, som blandt andet OECD, Det Økonomiske Råd og Zeuthen-udvalget har påpeget? Spørgsmålet bedes besvaret under hensyntagen til, at man i 1986 stødte på flaskehalse og løninflation allerede ved et ledighedsniveau på ca. 220.000 personer. Den høje ledighed siden da har formentlig forøget strukturledigheden yderligere, således at flaskehalse og lønpres vil opstå på et endnu tidligere tidspunkt – det vil sige ved et højere ledighedsniveau – medmindre arbejdsmarke-